

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1932 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion med förslag till vissa bestämmelser angående restitution av eller befrielse från tilläggstull å silke.

I en den 29 januari 1932 dagtecknad proposition, nr 59, hade Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning med tillägg till gällande tulltaxa, enligt vilket förslag till tulltaxenummer 398 och 399 hänförligt silke (stat. nr 918—922) skulle med visst undantag beläggas med en tilläggstull av 300 kronor för 100 kilogram.

Sedan riksdagen, på hemställan av bevillningsutskottet (betänkande nr 3), antagit nämnda förslag samt förordning i ämnet av Kungl. Maj:t den 31 januari 1932 utfärdats och påföljande dag trätt i kraft, har i en i anledning av propositionen inom andra kammaren av herr *Leffler* m. fl. väckt motion, nr 414, hemställts, »att riksdagen ville besluta som följer:

Har före den 1 februari 1932 silke inköpts från utlandet för vidare industriell bearbetning och är icke den som infört eller ämnar införa silket på grund av före nämnda dag upprättat försäljningsavtal eller eljest berättigad att hos köparen uttaga tilläggstull, som belöper å det i försäld vara ingående silket, äger Kungl. Maj:t, där skäl därtill föreligger, medgiva restitution av för silket erlagd tilläggstull eller befrielse från dess gäldande.

Vad såunda stadgas skall icke äga tillämpning i fråga om silke i smärre för detaljhandeln lämpade uppläggningar.

Ansökan om sådan befrielse, som här avses, skall ingivas före utgången av april månad 1932.»

Vid behandlingen av motionen har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig.

Samtidigt med omförmälda förslag till förordning med tillägg till gällande tulltaxa antog riksdagen, på hemställan av bevillningsutskottet (betänkande nr 4), ett av Kungl. Maj:t med proposition nr 61 framlagt förslag till förordning om accis å silke, som jämväl av Kungl. Maj:t utfärdats den 31 januari 1932 samt dagen därpå trätt i kraft. I sistnämnda förordning, enligt vilken den inhemska tillverkningen av silke pålagts en mot ovan omförmälda tilläggstull svarande accis, stadgas bland annat följande (10 §):

Utskottet.
*Accis å
silke.*

»Visar uppgiftspliktig, att vara, som upptagits i deklaration, blivit före denna förordnings ikraftträdande försäld, och är den uppgiftspliktige icke på grund av förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest berättigad att hos köparen uttaga accis, som belöper å det försälda partiet, äger Kungl. Maj:t bestämma, att accisen skall erläggas av köpare, eller, där skäl därtill föreligger, medgiva befrielse från accisen.

Ansökan om sådan befrielse skall ingivas inom tre månader efter denna förordnings ikraftträdande.»

Till stöd för detta stadgande hade byråchefen Alsén, vilken på uppdrag av chefen för finansdepartementet utarbetat det med propositionen framlagda förslaget till accisförordning, anfört följande:

»Då den inhemska konstsilkefabriken vid tiden för ikraftträdandet av den ifrågasatta författningen angående accis å inom landet tillverkat konstsilke torde hava träffat avtal om försäljning av en stor del av årsproduktionen och icke haft anledning att därvid räkna med en sådan beskattning samt sålunda ej säkerställt sig för en dylik eventualitet, skulle företaget drabbas synnerligen hårt av skyldighet att erlägga accis för vad sålunda försålts. Det synes därför icke skäligt, att fabrikanten i här ifrågavarande fall utan vidare ålägges skatteplikt.

Frågan, huruvida skatteplikten skall överföras på köparen, torde böra bliva beroende på i de särskilda fallen sig företeende omständigheter. Det lärer ingalunda vara ovanligt, att en fabrikant, som i sin tillverkning använder större mängd av visst halvfabrikat, i sina köpeavtal reserverar sig mot inträffande tullförhöjning å detsamma, och särskilt i dessa tider torde anledning till reservation i berörda avseende hava synts föreligga beträffande en sådan vara som konstsilke. En fabrikant, som säkerställt sig mot en tullförhöjning i sådan form, att den täcker även en accis, skulle, om han icke ålades skyldighet att erlägga accis för det konstsilke, han inköpt från den svenska fabriken, härav kunna bereda sig en oförtjänt vinst. I varje fall synes möjlighet böra hållas öppen att i dylika fall överföra skattskyldigheten från tillverkaren av konstsilket till köparen av varan. Det torde ligga i sakens natur, att accis ej kommer att utkrävas för vad som försålts exempelvis till detaljaffärer i mindre kvantiteter.

Denna paragraf är avfattad i anslutning till 9 § av förordningen den 2 juni 1931 (nr 138) om tillfällig skatt å bensin.»

Motionen. Till stöd för sitt förslag hava motionärerna anfört i huvudsak följande.

Genom oförmälda stadgande i 10 § accisförordningen hade den, som här i landet tillverkade silke och före förordningens ikraftträdande träffat avtal om försäljning av sin tillverkning utan att säkerställa sig gent emot en beskattning av den försälda varan, skyddats mot förlust. Ehuru möjlighet hållits öppen att överföra skattskyldigheten å köparen, hade avsikten påtagligen icke varit, att detta skulle ske, då köparen inköpt silket för vidare bearbetning och i sin ordning i försäljningsavtal beträffande den vara, för vars framställning silket skulle användas, icke säkerställt sig gent emot en ökad skatt å silket. Däremot vore den, som inköpt utländskt silke för vidare bearbetning utan att i köpeavtal beträffande den färdiga varan hava säkerställt sig gent emot en tullförhöjning, icke skyddad mot den förlust, tilläggstillens erläggande skulle medföra. Då den kvantitet silke, som användes för framställning av vävnader, trikåvaror och andra artiklar, vanligen motsvarade 40—100 procent av den färdiga varans vikt och fabrikanterna endast kunde påräkna en mycket blygsam vinst på sina tillverkningar, skulle tilläggstillen i dylika

fall kunna medföra kännbara förluster. Det syntes därför vara rättvist och billigt att denna brist i lagstiftningen avhjälpes.

Då ändringar tidigare ägt rum i gällande bestämmelser angående tullbeskattning av olika varuslag, hava några åtgärder i lagstiftningsväg icke pläгат vidtagas för att skydda näringsidkare mot förluster, som kunde uppstå genom en beslutad tullförhöjning å visst varuslag. Sådana åtgärder torde i allmänhet ej heller hava varit erforderliga, då enligt gängse praxis köpmännen pläга beträffande handelsvaror i försäljningsavtal säkerställa sig mot verkningarna av eventuella tullförhöjningar. Däremot lär det icke vara vanligt, att fabrikanter göra motsvarande förbehåll beträffande tullförhöjningar å för deras tillverkningar erforderliga halvfabrikat. Det torde nämligen vara ganska enastående att, såsom nu inträffat, en avsevärd tullförhöjning träffar ett dylikt halvfabrikat utan att industrien haft möjlighet att på förhand inrätta sig därefter. Med hänsyn till dessa omständigheter har utskottet funnit skäl föreligga att i förevarande fall bestämmelser meddelas i det uti motionen avsedda syftet och att alltså sådana fabrikanter, vilka i sin tillverkning använda silke av utländskt ursprung, beredas skydd mot av tilläggstullen härörande förluster.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet förutsätter emellertid, att vid prövning av ansökan om restitution av tilläggstull hänsyn kommer att tagas till, huruvida och i vad mån genom tilläggstullen uppkommen förlust täckes genom innehav av silke, för vilket tilläggstull respektive accis icke erlagts, men beträffande vilket fabrikanten vid försäljning av vara, i vilken silket skall ingå, kan tillgodogöra sig ett tilläggstullen respektive accisen motsvarande merpris.

Mot den föreslagna bestämmelsen har utskottet i sak intet annat att erinra, än att den tid, inom vilken ansökan om befrielse från tilläggstull skall ingivas, lämpligen synes kunna inskränkas till utgången av mars månad 1932.

Beträffande formuleringen av den ifrågasatta bestämmelsen har utskottet funnit innebörden av densamma tydligare komma till uttryck genom en från motionärernas förslag något avvikande avfattning.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av motionen II:414 av herr Leffler m. fl., antaga följande

Förslag

till

Förordning med vissa bestämmelser angående restitution av eller befrielse från tilläggstull å silke.

Härigenom förordnas som följer:

Har för industriell bearbetning från utlandet inköpts silke, för vilket enligt förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa tilläggstull skall utgå och har varan, i vilken silket skall ingå, försålts före den 1

februari 1932, äger Kungl. Maj:t, där köparen av varan icke på grund av köpavtalet eller eljest är pliktig att erlægga tilläggstullen, medgiva restitution av denna eller befrielse från dess gäldande.

Vad sålunda stadgats skall icke äga tillämpning i fråga om silke i smärre för detaljhandeln lämpade uppläggningar.

Ansökan om sådan befrielse, som här avses, skall ingivas före utgången av mars månad 1932.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

Stockholm den 19 februari 1932.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar *Nilsson* i Kristianstad, *Boman**, *Bergman**, *Björnsson*, *Aström*, *Jönsson* i Slätåker, *Jönsson* i Boa, *Nylander* i Stockholm*, *Olsson* i Ramsta, *Björklund*, *Olsson* i Golvvasta, *Lithander*, *Olsson* i Gävle*, *Nilsson* i Hörby, *Forssberg*, *Leo**, *Andersson* i Boda, *Sjödahl**, *Andersson* i Katrineholm och *Werner**.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.